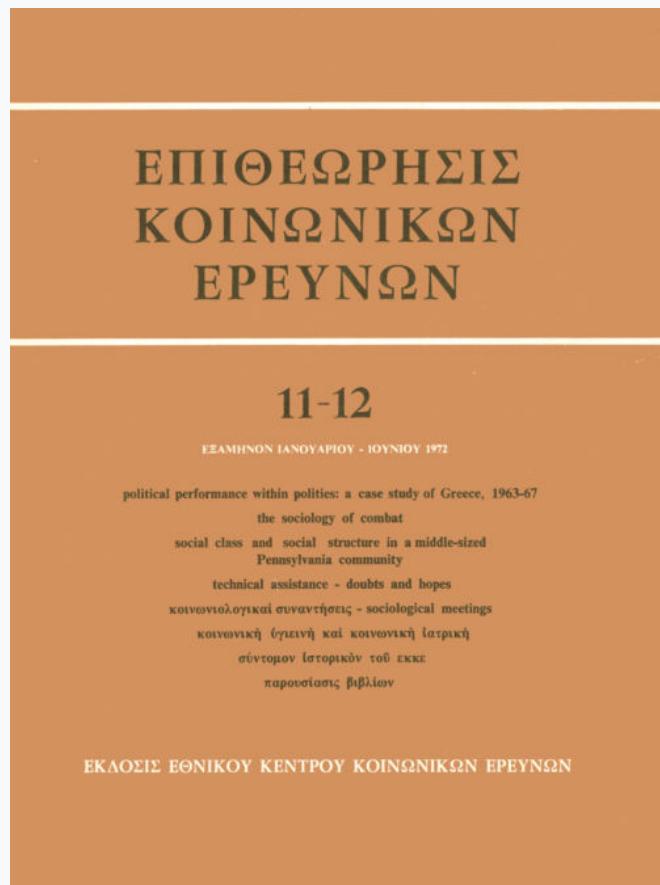

The Greek Review of Social Research

Vol 11 (1972)

11-12

Ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας και της Παντείου Ανωτ. Σχολής πολιτικών επιστημών εις την ίδρυσιν του ΕΚΚΕ

Ηλίας Δήμητρας

doi: [10.12681/grsr.278](https://doi.org/10.12681/grsr.278)

Copyright © 1972, Ηλίας Δήμητρας

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Δήμητρας Η. (1972). Ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας και της Παντείου Ανωτ. Σχολής πολιτικών επιστημών εις την ίδρυσιν του ΕΚΚΕ. *The Greek Review of Social Research*, 11, 48. <https://doi.org/10.12681/grsr.278>

ως έπαγγέλματος, καταστάς βραδύτερον και πρόθεσης τον άσσονταρικού συνάλλογον μεγάλης έπαρχακής πόλεως, άπόφοιτος κάπους τάξεως έλληνος σογολέον και παλαιός κονφείς, ό δύοις ὡς μαθητήρι δημοτικού μονή θεοράτεσσος τὸ δόντι, παρηγγειλέ δὲ εἰς τὴν βοῆθον τὸν νὰ τον δώσῃ τὸ πτυκαλάρια μὲ τὸν «ποιόργο». «Τοιόχοιν» εἰς τὴν περίπτωσιν ἥτο ἡ εὐγενόδηλη. Εἴθινομάνη τὴν λέξιν διότι μὲ εἶχεν εντυπωσιάσει ἡ ὄρολογία καὶ διότι ἐθνομοῦνα τὴν ἰδιότηταν γεδόν τοις γαργαλέαδαν. β) «Νὰ δίδῃ λατοκήν γνώμην ἑπτὶ λατοκικαστικῶν Ἑγιημάτων». Καὶ γ) αὐτὰ συνακέπτει ἐνιαὶ συλλόγοι περὶ ἔμβοθῶν λατοκῶν Ἑγιημάτων περὶ τῶν ὀπότων ἥθελε κοίνει εἴδολογον νὰ Ἑγιητή τὴν γνώμην τον ἡ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματέων! «Οταν εἴλοτο τὴν τιμὴν νὰ προερεῖσθαι διὰ πούτον φορῶν τοῦ Ἀνοτάτου Ἑγιενομορφίου, διαδόζον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἐδήλωσα ὅτι ἡ τιμὴ εἶναι μεγάλη, διότι προστίσαμε τοῦ ἀρχαιοτέρου συλλογικοῦ συμβολεντικοῦ ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν χώραν. Ἐάν εἴθινουμην καλῶς δ ἂ. Λοῦρος ὃτι παρὼν εἰς τὴν συνεδρίαν. Αἱ μούσ συγχωρεθῇ ἐὰν ἔχω ἀρχίσει νὰ λησμονῶ.

4. Ο σεβαστός μου κ. ἀκαδημαϊκός ἐποτηρίει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑπερηφανη, διότι ἡ διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως Ὁθωνος (τὴν ὥστοιαν Ἀνβέρηντην ἀπέτελει οὐσιαστικῶς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀριθμαστείας), κατὰ φράσιν τοῦ N. Δραγούνη, καὶ τῆς ὥστοιας μελή ησαν τρεῖς βαναροί, μὲ δύο αὐτόνι βαναροῖς ὡς πάρεδρο μελή, πάροτε μεταξὺ τῶν ἐδροστατέων κρατῶν ἤρθρος τὸ Ἰατροσυνέδριον. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν βάινο εἰς πειρασμόν. Τὴν ἤδησιν Ἰατροσυνεδρίουν εἴλη προτείνει ἔνα εἴδη καὶ πολιτικον τινεῖμα—ὅπως εἶναι καὶ δ ἂ. ἀκαδημαϊκός—καὶ κοινοπολιτικὸν ταντοχοδόν—ὅπως δ ἂ. Λοῦρος—δ μέγας γεμανὸς φιλόσοφος Gottfried Wilhelm von Leibniz, ἐτεί συντριψτῷ 1680, διὰ μημνιον, τὸ ὥστοιον εἴλην ἦποταὶεις τὸν αὐτοκράτορα. Ο πειρασμὸς εἶναι ἡ ἀμφιβήτησις τῆς ἐπινοήσεως τοῦ λατοσυνεδρίουν καὶ τῆς διὰ πούτον φορᾶν ἤρθροεις λατοσυνεδρίου ἀπὸ τοὺς βαναροῖς ἐν Ἐλλάδι. Ἐχο σχηματίσει τὴν ἐντύπωσιν, διτ εἰς τὰ γεμανικά καράτη εἴλοτο ἴδονθῇ πρὸ τοῦ 1834 Ἰατροσυνέδριου.

Θὰ μὲ δηρκάληνεν ἰδιαιτέρως ἐὰν ἥλεγχε τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς παλαιὸς καθηγητὴς γεμανικοῦ πανεπιστημον.

Διὰ τὸ κείμενον τοῦ Leibniz εἰς: G.W. Leibniz, («Sämtliche Schriften», Dritter Band, 1680-1683, Leipzig, K.F. Koehler Verlag, 1938, σελὶς 405. Αἱ ἐγγρήσαις παραπομπήν, τὸ ἔγον τοῦ Howard E. Freeman, εἴλη, «Handbook of Medical Sociology», τὸ ὥστοιον ἀναφέροι εἰς τὴν σελίδα 167 τῆς μελέτης.

Μὲ μεγάλην τιμὴν
δικός σαν

Λουκᾶς Π. Πλάτρας

περὶ τὸ ιστορικὸν τοῦ ΕΚΚΕ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΚΕ

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρῳ ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κάστα Παπατάνου, τέος Διευθυντοῦ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ο ἀξιότιμος ἐπιστολογράφος, ἀπὸ τῆς ὡς ἀναθέσεως τοῦ εἰλέτη πολὺ συμβάλει εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν (ΕΚΚΕ), ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Δικαιούεται, λοιπὸν, ἁκανοποιησεος τὸ ἀδίημα τοῦ κ. Κ. Παπατάνου, ὃ μὲν ἀδιημεσθομεν τὴν Ιαρύσιαν τοῦ ΕΚΚΕ. Τοῦτο πράττομεν, ἀπόδιμοις εἰδοντες πρὸς τὸ παρόν ἐν σύντομον Ιστορικὸν, τὸ δόπιον εἰλέτη περιληφθῆ εἰς τὸ περιορισμένην κυκλοφορία πρόγραμμα δραστηριότητος τοῦ ΕΚΚΕ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1971.

Ὦ πρὸς την παρατηρήσιν τοῦ κ. Κ. Παπατάνου διτ μία κατοικία ἀντίθεσις.. πάροτε μεταξὺ τῶν δῶν τράπεζας εἰς τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ καὶ εἰς τὸν πρόλογον τοῦ βιβλίου μου σχετικῶς μὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ ΕΚΚΕ, ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἔξι: Τὸ Κέντρον ὅρθην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μὲ συμπαράστασιν τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ. Ἀλλά, ἐν ἑκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν δόπιαν μνημονεύει δ ἂ. Κ. Παπατάνου, δ ἀριθμόν τῆς ΠΑΣΠΕ καὶ τόρα «Ἀκαδημαϊκός κ. Μ. Στασινόπουλος, ἐμεμηνηστε διὰ τὴν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Σχολῆς ἐγκατάστασιν εἰς Γραφεῖον τῆς ΠΑΣΠΕ τοῦ ἀποσταλέντος κατὰ τὸ 1967 ὑπὸ τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ γάλλου μεμπειρογνομόνος, Καθηγητὸς τῆς Κοινωνιολογίας κ. Henri Mendras καὶ τῆς γραμματεῶς-μεταφραστίας, τὴν δοπιαν διέθεσεν εἰς αὐτὸν ἡ Ὑπερεία Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ τότε Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Ο κ. Μ. Στασινόπουλος παρεχόρησεν ἐπίστησην εἰς τὸν κ. H. Mendras ὥρας διδασκαλίας τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὴν ΠΑΣΠΕ καὶ ἐνέκρινε τὸν δεεργογήν ὑπὸ τούτου ἐρεύνης κοινῆς γνώμης μεταξύ τῶν φοιτητῶν τῆς ὡς ἀνω Σχολῆς.

Ἐν τοῦ γραφείου τούτου, μετατραπέντος εἰς ἀπτον κοινωνιολογικὸν σπουδαστήριον, δ ἂ. Η. Mendras ὥργανες μαθήματα καὶ εἰς ἄλλα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύτικα Ἰδρύματα, ἐπίστησην ἐθελοντῶν φοιτητῶν καὶ νέων ἐπιστημόνων ἐνιάωφερομένων διὸ τὰς κοινωνιολογικὰς ἐπιστήμας καὶ ἐρεύνας καὶ ἔχοντων διὸ ἐπικεντρωτὸν τὸν ΠΑΣΠΕ. Υπὲ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔγραψα εἰς τὸ βιβλίον μου διτ ἡ συμβολὴ τῆς ΠΑΣΠΕ εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ ΕΚΚΕ ὑπῆρχεν «ἄεμμεος ἀλλὰ οὐσιαστικός», δηλαδὴ ἀνεπίστημος ἀλλὰ ἀποφασιστική. Πράγματι, πρότοι συνεργάται τοῦ ΕΚΚΕ ὑπῆρχαν νέοι ἐπιστημόνες, ὡς καὶ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, τοὺς διποίους εἰλέτη συγκεντρώσει εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΠΑΣΠΕ ὁ προσωπερθεὶς γάλλος κοινωνιολόγος, δ ὥστοιος ἀνεψχόρησεν εἰς Ἑλλάδας τὸ φιλιόπτωρον τοῦ 1958.

ΗΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

Κύριε Δημητρᾶ,

εὐχαριστῶ θερμότατα γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν ἔξδοτον τοῦ EKKE (δύον δῆλ., τῶν μέχρι σήμερα τευχῶν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Κ.Ε. καὶ τοῦ βιβλίου σας «Κοινωνιολογία Καὶ Κοινωνοτεχνικὴ Τῆς Διαδόσεως Τὸν Γύνεσσον Διὰ Τὴν Ἀνάπτυξιν») καὶ σας συγχαίρω ἐγκάρδια καὶ γὰρ τὰ δύο.

Γιὰ τὸ βιβλίο σας δέν ἐπεκτείνουμα σὲ τυπικὲς φυλοφρονήσεις, γιατὶ δὲν τὸ διάβασα, ἀλλὰ καὶ τὸ κωνώπειο γατὶ κοίτηκε, καὶ μάλιστα μὲ τέτοιο διάστορο ἀπὸ τὸν ποὺ εἶλκον, ἀπὸ τὸ σύλογο δηλ., τὸν Καθηγητὴν τῆς ΠΑΣΠΕ. Περιορίζουμα μόνο νὰ σημειώσω τὴν πλόντην βιβλιογραφία του καὶ τὰς πολλές τὴν ὑποτιμήσεις, ποὺ ὅργανον στὸ αυτηρόναμό μας ἀκοτέτα πλαταῖς καὶ στέρεσις θεμελιώσεων τὸν ἀπογένων σας. «Οὐος γὰρ τὸ περιοδικό, σημαντικὸ ἐπίτευγμα τοῦ EKKE, πιστεύω πάσι, ἀν κατορθώνει νὰ φιλοξενεῖ δόρα μας καὶ μελέτες γῆραν ἀπὸ δύον τοὺς κλαδίους τῆς κοινωνιολογίας, ήτοι ἐξελιχθεῖ σ' ἓννα μεγάλου παράγοντα προσαγωγῆς καὶ ἀναπτυξίους τὸν κοινωνιολογικὸν στονδῶν στὸν τόπο μας.

Ἐπειρέγετε μον, δύως, μὲ τὴν εὐκαιρία τούτη, νὰ ἐπισύνω τὴν προσοχὴ σας σὲ μιὰ κάπων ἀντίθεση ποὺ, κατὰ τὴν γρῦμη μον, ψάρης ἀνάμεσα στὰ δύο γράφετε στὸ πρότο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ καὶ στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου σας, σχετικὰ μὲ τὴν ἰδητοῦ τοῦ Κέντρου. Στὸ περιοδικὸ γράφετε ὅτι ἀποράστισκος παράπονα στὴν ἰδητοῦ τοῦ στάθηκαν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ, στὸ βιβλίο σας προβάλλετε τὴν ἀδέμεσον ἀλλὰ ὀνταστικὴ συμβολὴ τῆς ΠΑΣΠΕ.

Ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰ τ' ἄλλα, ὅπως ξέρετε, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοδιαθέσεως ποὺ ἔθετε τὸ προηγούμενο σύνταγμα, τὸ ἀκτανότυπο ἰδόμανταν εἰνὲ εἰχε καρματὰ διατάρτητος ἐπειβάσεως στὴ λειτουργία καὶ στὴ διαφυγούστη τοῦ ἀλλοῦ. Πόλλῳ πεμψόστερο νὰ ὁργανώνει μαζίνια καλλιτ.

Ὀπούς καὶ νάγαν, θὰ ἥγαν πολὺ χρήσιμο, νομίζω, καὶ δημοσιεύετε κάποτε στὸ περιοδικὸ τὸ ἴστορικὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ λιδόματος, ποὺ μὲ ἀτρὰ ὑποτομοῦ δομῆτον... ὑπέτο δύον τοὺς ἀντικτύπους τῆς ἔνθησης καὶ κοινωνικὲς κακοδαιμονίες... καὶ ὧδος ἀντέκτε, ὥστε νὰ βρεῖ ἀργότερα ἀτρὰ πρέποντα δομῆτον.

Σὰν πρώτη μάλιστα σημβολὴ μᾶς τέτοιας μελέτης, ἀλλὰ καὶ γὰρ τὴν ἴστορικὴν ἀλήθεια, σας πληροφορῶ ὅτι οἱ πρότεινες προσπάθειες ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ 1955, μὲ τὸν De Bie (τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λούβαν) καὶ τὴν ὑπ' ἄρμο. 7458/14-1-1956 ὑπογειακὴ ἀπόφαση, ποὺ συνέτισε τὴν προτορηφτὴ ἀπὸ τὸν κ. κ. Γ. Παπατζῆ, Γ. Σακελλαρίου, Α. Λιτερέποντο, Α. Δελβάνη, Π. Βάλληρα, Καλογερόποντο, Μ. Στασινόπουλο, Κ. Παπατάπανο, μὲ σποτὸν ἀτρὰ ὀργάνων καὶ διενθύνων τοῦ συσταθμούμενον Ἐλλην. KKE καὶ τὴν εἰσήγησην ἔκπτωτο τῶν καταλλήλων μέτρων ὡς καὶ τὴν ὀλὴν παραχολούνθησαν τῆς

ἀναπτύξεως τῆς διδακταλίας τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἐν 'Ελλάδi...».

Ἡ Πολιτεία, λοιπόν, μὲ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν, μπορεῖτε τὴν διαβάσατε τὴν πρακτικὴν τῆς Βουλῆς γύρω ἀπὸ τὴν γήραση τοῦ ν.δ. 3998/1959) νὰ ἰδούσει τὸ Κέντρο καὶ νὰ τὸ παραδώσει, μὲ τὸ πρότο του Α.Σ., ἵνα ὀλοκληρωμένο δόγματισο (β.δ. 22-1/7-2-1961-18-Α) καὶ μὲ νομοθετημένη τὴν ὑποχρέωση τοῦ Κράτους νὰ ἐπιχορηγεῖ τὸ Κέντρο ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμό καθὼς καὶ μὲ τὶς πρότεινες ἀποκαταστάσεις καὶ τὶς πρώτες ἐπιστημονικὲς ἐργασίες. Μάτι ἀπ' αὐτὲς είναι καὶ ὡς 'Ατλας'.

Βέβαια, ἡ σημειωνὴ ἀνάττεντη τοῦ Κέντρου δὲν συγκρίνεται μὲ κείνην τοῦ 1962. «Οὐος καὶ συμφωνήσετε ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ θεμελίωση τοῦ ἀποδειχθέντας ἀκοτέτα καταβός καὶ μὲ τὶς πρότεινες ἀποκαταστάσεις καὶ τὶς πρώτες ἐπιστημονικὲς ἐργασίες. Α' ἀλλοτε, στὸν τόπο μας, ὅπως σ' γενούν διὰ διαβάσατε στὸ βιβλίο μου «Χρονικὸ-Ιστορία τῆς Ανοτάτης 'Εκπαδεύσεως-Αθῆνα 1970», φανέται πῶς εἴται θὰ πρέπει νὰ γίνεται μὲ τὰ ἀνότατα πνευματικὰ ἴδρυμάτα.

Μὲ θεομούς χαρατεισμός

Κώστας Παπατάπανος

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ EKKE

Τὸ 'Εθνικὸν Κέντρον Κοινωνικῶν 'Ερευνῶν (EKKE) ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ διέρυνουν μιὰς προσπάθειας ὡς δούτοι ήρχιστε τοῦ 1956. Τότε, κατόπιν αὐτῆσσος τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως η UNESCO ('Οργανισμὸς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν διὰ τὴν 'Εκπαίδευσιν, τὴν Επιστήμην καὶ τὸν Πολιτισμὸν') ἀπέτελεν εἰς τὴν χώραν μας τὸν γνωστὸν Βέλγον Κοινωνιολόγον κ. Pierre De Bie, Καθηγητὴν τοῦ Καθολικοῦ Πανεπιστημίου τῶν Λουσιάν, δ. δούτοις μετὰ σύντομον ἐπιτόπιον ἐρευνώντων ὑπέβαλεν ἐκθέτων πρὸς τὴν UNESCO καὶ τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησην συνηγόρων ὑπὲρ τῆς ταχείας διαδόσεως τῶν κοινωνιολογικῶν ἐπιστημῶν, διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου 'Ερευνῶν καὶ πολλῶν δρόμων εἰς τὰς Ανοτάτες Σχολάς.

Ούτως, καύθ' ὅλον τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957-58 ἡ UNESCO διέθετεν εἰς τὴν 'Ελλάδα (Διεύθυνσιν 'Ανοτάτης 'Εκπαίδευσεως 'Υπουργείου Παιδείας) τὸν Γαλλόν 'Αγροτικὸν Κοινωνιολόγον κ. Henri Mendras, μὲ ἀποστολὴν γὰρ συνδρόμητη τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησην εἰς τὴν ἐπιτεύξιν τῶν στόχων τοὺς ὄποιους δρίζεν ἡ ἐκθεσίς τοῦ κ. Pierre De Bie.

Ο κ. Mendras ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν του καὶ ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν: ἐνεβάρρυνε τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησην εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην, ἐδόμινούργησε ἔνα πρότον πυρήνα ἀθελοντῶν κοινωνικῶν ἐρευνητῶν καὶ μαθητευόμενον σπουδαστῶν καὶ ἐδίδεξε τὴν κοινωνιολογίαν εἰς τὰς Σχολάς Νομικήν, ΑΣΟΕΕ, 'Ανοτάτην Γεωπονικήν, Πάντεον καὶ 'Ανοτάτην Βιομηχανικήν.

Ἡ κολούθησε, κατά τὸ 1958-59, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Καθηγητοῦ κ. C. Heller, τῆς Ecole Pratique des Hautes Etudes Παρισίων. Οὗτος ποσολήθη κωρίς μὲ τὴν διολκήρωσην τὴν διαδικασίας ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ λόρδους τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν, ἡ δούια εἶχεν ἀρχίσει με τὴν συμβολὴν τοῦ κ. Mendras.

Τελικῶς, τὴν 20ην 'Οκτωβρίου 1959 ἐδημοσιεύετο τὸ Ν.Δ. 3998, διὰ τοῦ δούτοιου συνιστατὸ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν. Τὴν 22αν 'Ιανουαρίου 1961 ἐδημοσιεύετο τὸ Β.Δ. 61, βάσει τοῦ δούτοιου τὸ Κέντρον ἀπέκτησεν δργανισμόν μὲ τρεῖς θέσεις τακτικὸ προσωπικό. 'Επίστησης, προεβλεπεται ἡ ἀπασχόληση εἰς τὸ Κέντρον μέχρις εἰκόσι 'Επιστημονικῶν Συνεργατῶν ἀνεψιτης ἀμαρτῆς. Προφανός, δ. νομοθετης ἀθέωρει διτὶ διὰ πασχολησης μὲ τὰς κοινωνιολογικὰς ἐπιστήμας καὶ ἐρεύνης μὲ τὰς ὑπόθεσις ἑραστεικῶν.

Ἡ ἑραστεικὴ αὐτὴ ἀντιληφτησεν τοῦ ἔργου τῶν κοινωνιολόγων, μέχρι τοῦ 1967, παρ' ὀλίγον νὰ ἀποβῇ μοιραία διὰ τὸ μέλλον τῶν κοινωνιολογικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐρευνῶν εἰς τὴν 'Ελλάδα, συντρεχόντης τῆς εἰδύνης τοῦ δότε Λιονταρικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, τοῦ ἐπὶ ἔξατιαν (1962-68) Βρετανῶν ἡμειργωγῶν τῆς UNESCO εἰς τὸ Κέντρον κ. John Peristiany καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἀπασχοληθέντων εἰς αὐτὸ οὐρανοτειχικῶς μὲν μάοιβην δὲ ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν αὐτοῦ.

Ἄπο τοῦ 'Ιουλίου 1967 μέχρι τοῦ 'Ιουλίου 1968, τὸ διόρισθεν νέον Λιονταρικὸν Συμβούλιον καὶ προσωπικός δ. νῦν Πρόεδρος αὐτοῦ Καθηγητῆς κ. Στυλιανὸς Κορρές ανέλαβον τὸ ηράκλειον ἔργον νὰ δοστούν εἰς τὸ Κέντρον νομικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ὑπότασιν, ὡς καὶ θεοτόκον καὶ κοινωνικὸν προσωρισμόν. Τὸ ἔργον ἤχθη εἰς πέρα. Τὴν 20ην 'Ιανουαρίου 1968 ἐδημοσιεύετο δ. Α.Ν. 264 περὶ ὑπαγόνης τοῦ Κέντρου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ 'Υπουργείου Προσδρίας Κυβερνήσεως. Τὴν 29ην 'Ιουλίου 1968 ἐδημοσιεύετο τὸ Β.Δ. 502 περὶ δργανισμοῦ τοῦ EKKE καὶ τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1968 ἐδημοσιεύετο ἀκόμη καὶ εἰδικὸς νόμος, δ. Α.Ν. 539, ὃστε νὰ νομιμοποιηθῇ καὶ καὶ καταβολὴ ἀμοιβῆς εἰς τοὺς τυχόν ἔχοντας πράγματα προσφέρει ἐπιστημονικῶν ἔργων, ἐκ τῶν παρανόμων ἀμειβομένων μέχρι τοῦ 1967 ἐπιστημονικῶν καὶ μη συνεργατῶν τοῦ Κέντρου.

Διὰ τῆς ὡς ἄνω νομοθεσίας, τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν ἀνεβαπτίσθη εἰς τὴν 'Εθνικὸν Κέντρον Κοινωνικῶν 'Ερευνῶν (EKKE) καὶ ἤρχισεν ἐπανδρύσμενον διὰ νέον πέρας τοὺς σκοπούς του. Οὗτος κατά τὸ δεύτερον ήμισυ τοῦ 1968 καὶ κατά τὸ 1969 ἐγένετο μονιμοποίησις τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν συνεργατῶν τοῦ EKKE καὶ ἔναρξεν νέας περιόδου δραστηριότητος αὐτοῦ.

Ἄπο τοῦ 1970, ἤρχισεν εἰς προσπάθεια έρευνῶν καὶ δημοσιεύσεων τοῦ EKKE, ἡ δούια κατά τὸ 1972 εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον ἔτος αὐτῆς.